

متن پرسش

سلام علیکم شما در جلسه ی سی و هشتم شرح کتاب معاد، به ویژگی برخی مکان ها و زمان ها، که آن ها را شایسته ی تجلی الهی می کند اشاره فرمودید. در آن خصوص مثال تجلی «من» در چشم را بیان فرمودید. پرسش این جاست که با توجه به حقیقی بودن روابط جهان، این استعداد از کجا می آید؟ یعنی چه خاصیتی مکان کعبه را برجسته می کند یا شب قدر را به آن ظرفیت می رساند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: معانی ملکوتی فقط در ظرف خاصی امکان ظهور دارند و همین طور که بشر سعی می کند برای معانی عالیة الفاظ خاصی را انتخاب کند و در همین راستا نهج البلاغه یا مثنوی مولوی پدید می آید، مکان ها و زمان های خاصی هستند که ظرف انوار ملکوتی می شوند و کشف محمدی «صلوة الله علیه وآله» متوجه ظرف آن مکان ها و زمان ها در رابطه با تجلیات انوار ملکوت می شود. موفق باشید